Pro mne dál jsi můj - Petra Janů

Ještě stále vzpomínám,
ještě svůj sluch napínám,
jestli tvůj krok neuslyším.

Tam, kde vedle mne jsi spal,
ani polštář nezůstal,
tvůj dech nesplývá s mým.

Tak tu bytem sama bloumám
a v rukou fotku tvou mám,
i když jsme každý zvlášť,
tu zůstáváš.

Ty pro mne dál jsi můj,
tak příjemný a svůj,
tak alespoň v mých vzpomínkách
tu při mně stůj.

Pro mne dál jsi můj,
tak smilování měj,
a alespoň v mých představách
se navracej.

Probouzím se s bolestí,
byt je prázdné náměstí
a nikde tvůj smích nezaznívá,

tvoje tvář tu nebývá,
zdála se tak poctivá,
jenže já jsem příliš důvěřivá.

I když utek jsi mým sítím,
tvou přítomnost tu cítím
a tak si s tebou tu a tam,
i povídám.

Ty pro mne dál jsi můj,
tak příjemný a svůj,
tak alespoň v mých vzpomínkách
tu při mně stůj.
Pro mne dál jsi můj,
tak smilování měj,
alespoň v mých představách
se navracej.

Jsi s tou holkou propadnou,
chlapy někdy běsi popadnou,
ta ti to, co já nemůže dát.

Vrať se, já bych byla rozmilá
anebo bych tě zabila
možná ti to vrátí ta, co máš teď rád.